

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Bedreigde persvrijheid?

Voor wie van complottheorieën houdt heb ik er hier nog één. Overall in de wereld hanteren de autoriteiten met graagte de doofpot om onwelgevallig nieuws uit de media te houden. Ze werden dus behoorlijk nerveus toen hackers binnendrongen in hun computers en Wikileaks hun euvelde daden wereldkundig ging maken. Maar het publiek smulde en de klokkenluiders werden verheven tot publieke helden, ondanks hun in wezen illegale activiteiten. Een tegenoffensief was gewenst. Gelukkig hadden journalisten van *News of the world* een fout gemaakt door niet alleen politici af te luisteren, maar ook een meisje dat ontvoerd was. Dat was schandelijk. De overheid rook zijn kans en pakte fors uit. Het werd een spektakel met verhoren, arrestaties en parlementaire acties. De krant verdween van de wereld. De mediamagnaat werd aan de schandpaal genageld. Besefte niemand dat er geen wezenlijk verschil is tussen het afluisteren van telefoons en het hacken van een computer? Dat er geen fundamenteel verschil is (hoewel wellicht wel inhoudelijk) tussen Wikileaks en *News of the world*? Het zou mij niet verbazen als dit hele circus straks eindigt met het aanscherpen van de wet en het beperken van de journalistieke vrijheden. Het verbaast mij dat zelfs Arnon Grunberg dit spel niet schijnt door te hebben en de fout legt bij het gebrek aan goede smaak van het publiek en een falende democratie. Maar de bedreiging van de persvrijheid is de echte bedreiging van de democratie.

De rol van de sociale media

Mijn trouwe correspondent Lex Olivier, die veel verwacht van de sociale media (zie *Mijn weekblad* nr 29) gaf mij een aantal voorbeelden van hun positieve rol in deze wereld. Ik geef ze graag door.

Voorbeeld 1: Twitter houdt je op de hoogte over wat er NU gebeurt op het tahrir plein in Cairo. Google vertaalt blogs uit het Arabisch in het Nederlands.

Voorbeeld 2: Osama bin Laden werd geëxecuteerd om 4 uur 's nachts CET. Om 6 uur CET wereldwijd bekend via twitter

Voorbeeld 3: Het kamerdebat over kinderopvang was live te volgen via tweets van betrokkenen. Ik heb mijn mening gegeven via tweets. Wordt dus door betrokkenen gelezen.

Voorbeeld 4: Straaljager stijgt op vanuit Sardinië richting Libië. Spotter twittert de nummers van de F16's door aan vrienden van het verzet (en aan de aanhangers van Kadaffi)

Voorbeeld 5: De mishandeling van burgers in Syrië werd gefilmd, gefotografeerd en getwitterd. De wereldopinie is nog sneller op de hoogte dan Assad zelf.

Dit hadden we in de jaren 40-45 moeten hebben.

Ach, die Britten

Deze week werd de eenheid van Europa bedreigd door de Britse premier Cameron. En dat, schreef Peter de Waard in de Volkskrant van 23 december, terwijl toch de Britse premier Churchill aan de wieg stond van het verenigde Europa. Het is al een heel oud misverstand waar deze auteur aan is bezweken. In zijn beroemde redevoering van 1946 sprak Churchill nadrukkelijk over het continentale Europa toen hij voor een Verenigd Europa pleitte. Zijn eigen land zag hij daar niet bijhoren. Cameron is echt in zijn denken de opvolger van zijn beroemde voorganger. Bovendien is hij daarbij ook nog altijd de spreekbuis van zijn meeste landgenoten.